

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟอง นครหลวง เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Strategy of Economic Development in Hatsaifong District Lao People's Democratic Republic

วาลี เวตสะพง¹, ปัททริธา ผลงาม²

Valy Vetsaphong¹, Patthira Phon-ngam²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง และนำยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟองสู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ประเด็นประชุมระดมความคิดเห็น แนวสัมภาษณ์เจาะลึก กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ ตัวแทนภาคธุรกิจ และตัวแทนภาคประชาชน รวมทั้งสิ้น 80 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง สร้างได้ 4 ยุทธศาสตร์ 9 พันธกิจ 26 กลยุทธ์ 73 โครงการ/กิจกรรม และ 73 ตัวชี้วัด

ผลการนำยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง สู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ โดยดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาเมืองหาดทรายฟองให้เป็นเมืองต้นแบบแห่งการผลิต ดำเนิน 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมส่งเสริมอาชีพเสริมโดยการเพาะและ 2) กิจกรรมส่งเสริมการทำเกษตร ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาเมืองหาดทรายฟองให้เป็นเมืองการค้าการลงทุน ดำเนิน 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมพัฒนาการตลาดออนไลน์ โดยการทำเว็บไซต์ขาย และ 2) กิจกรรมส่งเสริมการผลิตสินค้า ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร ดำเนิน 5 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมส่งเสริมแนวทางการจัดการท่องเที่ยวครบ 2) กิจกรรมพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่น 3) กิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเมืองหาดทราย 4) กิจกรรมผลิตสินค้าท่องเที่ยว และ 5) กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ดำเนิน 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมปลูกต้นไม้ 1 คน 1 ฟน 1 ต้น เพื่อคนลาว 2) กิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอย และ 3) กิจกรรมกำจัดขยะโดยวิธีเปียชีวภาพ

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขายุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

¹ Ph.D. student in Regional Development Strategy, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Loei University

² Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Loei University

ส่วนการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ทำให้เกิดผลลัพธ์ ในด้านเศรษฐกิจ มีผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว มีรายได้เพิ่มสูงขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รักษาสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของทุกฝ่ายที่เข้าร่วมโครงการ

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์ การพัฒนา เศรษฐกิจ

Abstract

The purposes of this research were to establish strategy of Hatsaifong district and to implement plans and to evaluate strategic plans after being undertaken. This Research and development applies qualitative analysis.

This research tools were utilized a focus group discussion and in-depth interviews. The target groups comprised representatives of public sectors, private sectors and local farmers which total interviewee is 80 persons Content analysis was applied for qualitative analysis.

The result of Hatsaifong strategy development can be able to develop 4 strategies, 9 missions, 26 plans, 73 projects and 73 indicators.

The Result of implementation of strategic plan to practice found that strategic 1: to develop Hatsaifong district to be a prototype for manufacturing, 2 activities were undertaken 1) part-time job promotion for cultivation and promotion of agriculture. Strategic 2: to develop Hatsaifong to be a trade hub, 2 activities were undertaken online market and promotion of products. Strategic 3: to enhance entire tourism, 5 activities were undertaken 1) guidelines for complete tourism business 2) local guides development 3) tourism attractions press release 4) souvenirs and 5) infrastructure development. Strategic 4: natural conservation development with 3 activities undertaken 1) one tree for one man for rain for Laotian, 2) garbage management and 3) garbage arrangement by bio-fertilizer method.

Evaluation of the implementations brings positive economic outcomes regarding tourism products, more incomes, tourism boom, environment protection and all participants in this project are satisfactory.

Keywords: Strategy, development, economy

บทนำ

เมืองหาดทรายทอง เป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญในนครหลวงเวียงจันทน์อยู่ห่างจาก

นครหลวงเวียงจันทน์ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 50 กิโลเมตร ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการผลิตทางการเกษตรและการดำรงชีวิต สำหรับนโยบายใน

การพัฒนาประเทศ พบว่าเมืองหาดทรายฟอง เป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยมีหมู่บ้านจำนวนทั้งหมด 60 หมู่บ้าน และประชากรประมาณ 90,662 คน มีระดับความหนาแน่นของประชากร 351 คนต่อกิโลเมตร ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยังประกอบอาชีพกสิกรรม 70% มีด่านพรมแดน 2 แห่งคือ ด่านสากลสะพานมิตรภาพด่านท้องถิ่นท่าเตื่อ และรายได้เฉลี่ยประมาณ 2,700 ดอลลาร์สหรัฐต่อปีต่อคน ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง (แผนกแผนการและการลงทุนเมืองหาดทรายฟอง, 2559)

เมืองหาดทรายฟองมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมือง แต่ไม่มีแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาของเมืองหาดทรายฟอง เพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมเมืองหาดทรายฟอง เนื่องจากการนำนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติที่เมืองหาดทรายฟอง ดำเนินการโดยนำเอายุทธศาสตร์ของนครหลวงปรับใช้โดยที่ไม่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองเอง เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถกำหนดแผนงานโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชัดเจนซึ่งจะมีปัญหาต่อการของบประมาณจากรัฐบาลเพื่อประกอบเข้าในงบพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของเมืองอย่างเป็นระบบ

ดังนั้น ด้วยเหตุผลของการไม่มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าว คณะผู้บริหารเมืองหาดทรายฟอง บุคคลที่มีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟอง คณะผู้บริหารและภาคที่เกี่ยวข้อง ต้องการให้มียุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟองแบบบูรณาการ ที่จะสามารถใช้เป็นกลไกที่จะนำพาให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจนตามนโยบายของรัฐบาลลาว โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟอง นครหลวง

เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จะต้องเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคตให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ แผนพัฒนานครหลวงเวียงจันทน์ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองซึ่งปัจจุบันเป็นแผนพัฒนาฉบับที่ 6 โดยเฉพาะในข้อที่ 2) การเปลี่ยนเศรษฐกิจผลิตเกษตรเป็นเกษตรทันสมัย และข้อที่ 4) การพัฒนาเศรษฐกิจตามกลไกตลาดให้มีการเติบโตเข้มแข็ง คุ้มครองการค้าเงินธุรกิจให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

จากความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาทั้งหมดสะท้อนให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟองคณะผู้บริหารเมืองหาดทรายฟองร่วมกับภาคที่เกี่ยวข้อง หัวหน้าชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน จึงเล็งเห็นความจำเป็นที่ต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟองแบบบูรณาการ เพื่อใช้เป็นกลไกนำพาให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจนตามนโยบายของรัฐบาลลาว โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว จะต้องเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย เพื่อการพัฒนาในอนาคตให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ แผนพัฒนานครหลวงเวียงจันทน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง และนำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง

นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 80 คน ประกอบด้วย

- กลุ่มเป้าหมายสำหรับสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 15 คน ได้แก่ ตัวแทนภาครัฐ ประกอบด้วย เจ้าเมือง ผู้บริหารหน่วยงานแผนการและการลงทุน หัวหน้าแผนกการค้า หัวหน้าแผนกทรัพยากรธรรมชาติและเหมืองแร่ หัวหน้าแผนกพลังงาน หัวหน้าแผนกท่องเที่ยว หัวหน้าแผนกกลไก หัวหน้าแผนกวางผังเมือง ตัวแทนภาคธุรกิจ ประกอบด้วย สภาอุตสาหกรรมการค้า นครหลวง ตัวแทนสมาคมทรัพยากรธรรมชาติและเหมืองแร่ สมาคมพลังงาน สมาคมการท่องเที่ยว สมาคมกลไก สมาคมผังเมือง

- กลุ่มเป้าหมายสำหรับประชุมระดมความคิดเห็นในการพัฒนายุทธศาสตร์ การพัฒนาเศรษฐกิจ เมืองหาดทรายฟอง จำนวน 30 คน ประกอบด้วย เจ้าเมือง หัวหน้าแผนกการค้า หัวหน้าแผนกแผนการลงทุน สภาอุตสาหกรรมการค้า นครหลวง ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการเงิน ด้านกฎหมาย ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวิศวกรรมโยธา ด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านกลไกการ ด้านการวางผังเมือง นักวิชาการ ตัวแทนภาคประชาชนเมืองหาดทรายฟอง

- กลุ่มเป้าหมายสำหรับการนำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวง

เวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสู่การปฏิบัติ จำนวน 20 คน ประกอบด้วยประชาชนเมืองหาดทรายฟอง ภาครัฐ ภาคธุรกิจ

- กลุ่มเป้าหมายสำหรับการประเมินแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสู่การปฏิบัติ จำนวน 15 คน ประกอบด้วยประชาชนเมืองหาดทรายฟอง หัวหน้าแผนกการค้า หัวหน้าแผนกแผนการและการลงทุน สภาอุตสาหกรรมการค้า นครหลวง ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ภาคธุรกิจ และภาควิชาการ

การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) และการประชุมระดมความคิดเห็น (Brain storming) และใช้วิธีการวิเคราะห์ศักยภาพของเมืองหาดทรายฟอง โดยใช้เทคนิค SWOT analysis สำหรับขั้นตอนการวิจัย และพัฒนา (RandD) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมของเมืองหาดทรายฟอง

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายฟองรวมทั้งปัญหาหรืออุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายฟองประกอบด้วยข้อมูล โดยมีเป้าหมายเพื่อทราบถึงการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายฟองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน โดยมีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเชิงวิเคราะห์เอกสาร (Documentary analysis) เป็นการศึกษาข้อมูลจากเอกสารในด้านนโยบาย แนวปฏิบัติ ของเอกสารจากหน่วยงานที่มีการดำเนินงานตาม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายพอง

2) การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) ภาคครัว ภาคธุรกิจ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมือง ของเมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ซึ่งข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะนำไปสังเคราะห์ และนำไปใช้ในการประชุมระดมความคิดเห็นในขั้นตอนการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ในขั้นตอนนี้เป็นกรนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

ในขั้นตอนนี้เป็นกรนำผลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในขั้นตอนนี้มีวิธีการดำเนินงานตามนี้

1) วิเคราะห์ศักยภาพของเมืองหาดทรายพองในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค SWOT analysis ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นการวิเคราะห์ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) ใช้กรอบ 4Ms ประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นการวิเคราะห์

โอกาส (Opportunities) ภาวะคุกคาม (Threats) ใช้กรอบการวิเคราะห์ STEP ประกอบด้วย สังคม (Social) เทคโนโลยี (Technology) เศรษฐกิจ (Economic) การเมืองหรือนโยบาย (Political) โดยใช้ในการประชุมระดมความคิดเห็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

2) กำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ กำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายพอง

3) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายพอง

ในขั้นตอนนี้จะได้ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการ (Action plan) ในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

4) วิพากษ์แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจเมืองหาดทรายพอง โดยการระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วมโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ตัวแทนจากภาคประชาชน ภาคครัว ภาคเอกชนและภาควิชาการ

ขั้นตอนที่ 3 นำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว สู่อำนาจปฏิบัติ หลังจากได้วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ กิจกรรม และโครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคมของเมืองหาดทรายพอง ในขั้นตอนนี้เป็นกรนำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายพอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว สู่อำนาจปฏิบัติจริง โดยใช้ Action Learning

หลังจากได้วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ กิจกรรมและโครงการที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมือง

หาดทรายฟอง ในขั้นตอนนี้เป็นการนำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สู่การปฏิบัติจริง โดยใช้ Action Learning โดยมีกระบวนการดังนี้

1) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action plan) ในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2) ประชุมเพื่อพิจารณาเลือกหมู่บ้านนำร่องที่มีความพร้อมในการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

3) ประชุมคณะกรรมการภาคีที่เกี่ยวข้องและสมาชิกในบ้านเป้าหมายที่ได้รับการคัดเลือกในข้อ 2) เพื่อคัดเลือกกิจกรรมโครงการในแต่ละแผนยุทธศาสตร์ที่จำเป็นต้องทำตามลำดับก่อนหลัง

4) ลงมือดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ โดยดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการในแต่ละแผนยุทธศาสตร์ที่ผ่านการคัดกรองจากคณะกรรมการในข้อ 3)

5) เก็บข้อมูลจากการลงดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในแต่ละกิจกรรม/โครงการ โดยใช้แบบบันทึกและแบบสังเกต

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

ในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสู่การปฏิบัติ โดยการประเมินจาก Output และ Outcome ที่ได้จากกระบวนการ โดยมีกิจกรรมดังนี้

1) ประเมินผลผลิต (Output)

ในขั้นตอนนี้เป็นการสรุปผลการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อถอดบทเรียนร่วมกันระหว่างนักวิจัยกับมีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาควิชาการของเกี่ยวกับกิจกรรมโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ว่ากิจกรรมที่ได้ดำเนินการนั้นเกิดประโยชน์อะไรบ้าง อย่างไรบ้าง กิจกรรมใดบ้างที่เหมาะสมและเป็นไปได้เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองของเมืองหาดทรายฟอง

2) ประเมินผลลัพธ์ (Outcome)

2.1) สอบถามความพึงพอใจประชาชนในหมู่บ้านเป้าหมายของเมืองหาดทรายฟองที่ได้รับการคัดเลือกโดยการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการต่อกิจกรรมโครงการภายใต้แผนยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.2) สัมภาษณ์เจาะลึกเจ้าเมือง หัวหน้าแผนกการค้า หัวหน้าแผนกแผนกและการลงทุน สภาอุตสาหกรรมการค้านครหลวง ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน และผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เกี่ยวกับการนำยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์

การตรวจสอบข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลโดยใช้เทคนิคสามเส้า (Triangulation) ซึ่งเป็นการตรวจ สอบข้อมูลโดยการพิจารณาถึงเวลา สถานที่ บุคคล ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับเวลา สถานที่ และบุคคลของผู้ให้ข้อมูลแล้ว ข้อมูลที่ได้จะเหมือนเดิมหรือไม่ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

เมืองหาดทรายทองไม่มีแผนยุทธศาสตร์ เพื่อใช้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนา เศรษฐกิจสังคมเมืองหาดทรายทอง เพราะฉะนั้น จึงไม่สามารถกำหนดแผนงานโครงการและ กิจกรรมต่างๆ ที่ชัดเจนซึ่งจะมีปัญหาต่อการ ของงบประมาณจากรัฐบาลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของเมืองอย่างเป็นระบบ ซึ่งแผนยุทธศาสตร์ เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการกำหนดแผนงาน/ โครงการ/กิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงได้มีการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายทอง ผลการพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาดทรายทอง ได้ 4 ยุทธศาสตร์ 9 พันธกิจ 26 กลยุทธ์ 73 โครงการ/ กิจกรรม และ 73 ตัวชี้วัด

ผลการนำยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายทอง สู่การปฏิบัติ โดยดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนา เมืองหาดทรายทองให้เป็นเมืองต้นแบบแห่งการ ผลิต ดำเนิน 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมส่งเสริม อาชีพเสริมโดยการเพาะเห็ด และกิจกรรมส่งเสริม การทำเกษตรปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา เมืองหาดทรายทองให้เป็นเมืองการค้า การลงทุน ดำเนิน 2 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมพัฒนาการ ตลาดออนไลน์ โดยการทำเว็บไซต์ขาย และ 2) กิจกรรมส่งเสริมการผลิตสินค้า ยุทธศาสตร์ ที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร ดำเนิน 5 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมส่งเสริมแนวทางการ จัดการท่องเที่ยวครบ 2) กิจกรรมพัฒนามัคคุเทศก์ ท้องถิ่น 3) กิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเมืองหาดทราย 4) กิจกรรมผลิตสินค้าท่องเที่ยว และ 5) กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ดำเนิน 3 กิจกรรม คือ 1) กิจกรรมปลูกต้นไม้ 1 คน 1 ฝน 1 ต้น เพื่อ คนลาว 2) กิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยใน และ

3) กิจกรรมกำจัดขยะโดยวิธีปุ๋ยชีวภาพ

ส่วนการประเมินผลการนำยุทธศาสตร์ สู่การปฏิบัติ ทำให้เกิดผลลัพธ์ ในด้านเศรษฐกิจ มีผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว มีรายได้เพิ่มสูงขึ้นจากการ จำหน่ายสินค้า มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รักษาสิ่งแวดล้อมและความพึงพอใจของทุกฝ่ายที่เข้าร่วม โครงการ

อภิปรายผล

การพัฒนายุทธศาสตร์เมืองหาด ทรายทอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ/ กิจกรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ ที่ 1 การพัฒนาเมืองหาดทรายทองให้เป็นเมือง ต้นแบบแห่งการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองหาดทรายทอง ให้เป็นเมืองการค้า ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริม การท่องเที่ยวครบวงจร และปลอดภัย ยุทธศาสตร์ ที่ 4 การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่ได้พัฒนามาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจสังคมของเมืองหาดทรายทอง ฉบับที่ 6 เรื่องส่งเสริมให้ประชาชนและเกษตรกรมีการ พัฒนาทางด้านการสร้างเมืองหาดทรายทองให้ เข้มแข็งให้เป็นหลักประกันด้านการป้องกันชาติ ป้องกันความสงบ และ เปลี่ยนระบบเศรษฐกิจจาก ผลิตเกษตรเป็นเกษตรทันสมัย พัฒนาการบริการ และท่องเที่ยวเป็นเมืองวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์น่าอยู่ พัฒนาเศรษฐกิจตามกลไกตลาดให้มีการเติบโต เข้มแข็งคุ้มครองการดำเนินธุรกิจให้ถูกต้องตาม ระเบียบกฎหมาย (แผนกแผนการและการลงทุน เมืองหาดทรายทอง ฉบับที่ 6, 2559: 7)

ส่วนผลการนำยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสู่การปฏิบัติและประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์ พบว่า

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเมืองหาดทรายฟองให้เป็นเมืองต้นแบบแห่งการผลิต ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมอาชีพเสริมโดยการเพาะเห็ด เนื่องจากการส่งเสริมอาชีพเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เป็นการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ ให้กับเกษตรกร ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษา ชลธิชา โคประโคน (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการลงทุนเพาะเห็ดนางฟ้า พบว่า การผลิตเห็ดเป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของ มาสโลว์ ที่กล่าวไว้ว่า ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อการอยู่รอด และเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่สุดของการดำรงชีวิต

กิจกรรมส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย โดยการปลูกพืชสวนครัว เพราะในกระแสปัจจุบันผู้บริโภคต้องการผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยจากสารเคมี ไม่สร้างผลเสียต่อร่างกายของผู้บริโภค และไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของกัลยาณี กุลชัย และพีรชัย กุลชัย (2549: 347-348) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรม ทักษะคิด และปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักอินทรีย์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคผักอินทรีย์ส่วนใหญ่ เลือกซื้อผักอินทรีย์ เพราะต้องการความปลอดภัยจากสารเคมี ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสมคิด ดิสถาพร (2549: 9-10) ที่กล่าวไว้ว่า เกษตรอินทรีย์เป็นระบบที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม รักษาสมดุลของธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวิตภาพ หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่อาจก่อ

ให้เกิดมลพิษ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองหาดทรายฟองให้เป็นเมืองการค้า การลงทุน ได้ดำเนินกิจกรรมพัฒนาการตลาดออนไลน์ โดยการทำเว็บไซต์ขายออนไลน์ ทั้งนี้เนื่องจากต้องการให้เว็บไซต์เป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ และขายสินค้าและบริการของเกษตรกรเพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของโสพิศ เกษมสกลิน (2560: เว็บไซต์) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์ด้านการตลาด จับทางผู้บริโภค Gen Z พบว่า ประชากรรุ่นแซดส่วนใหญ่ชอบค้นหาและรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางหลัก ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Mohamed (2001) ที่กล่าวไว้ว่า การขายออนไลน์ (Online Sales) ผ่านเว็บไซต์เป็นการประชาสัมพันธ์ขายสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้กับลูกค้าสามารถกระทำได้ที่ สะดวก และรวดเร็ว

กิจกรรมส่งเสริมการผลิตสินค้า OVOP โดยการผลิตแจ่วบอง เพราะต้องการสร้างสินค้าของชุมชน เป็นการส่งเสริมการผลิตสินค้า OVOP ให้ได้มาตรฐาน สามารถสร้างงาน สร้างเงินให้กับประชาชนได้ ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ภักธรวิธา ผลงาม (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP กรณีศึกษาในกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง บ้านนาด้วง จังหวัดเลย พบว่า การพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน จะนำไปสู่การเพิ่มรายได้ให้ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดพัฒนาธุรกิจชุมชน ที่สรุปว่า ธุรกิจชุมชน เป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ, 2540: 196)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการท่องเที่ยวครบวงจร ได้ดำเนินกิจกรรมศึกษาแนวทาง

การจัดการท่องเที่ยวครบวงจร ทั้งนี้การท่องเที่ยว เป็นเรื่องใหม่ของเมืองหาดทรายพอง จึงขาดความรู้และแนวทาง ในการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของอติยา แก้วพิลา (2553: 9) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการท่องเที่ยว คือการพัฒนาองค์ความรู้ของชุมชน รวมถึงการสร้างกระบวนการให้ชุมชนได้เรียนรู้เรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะสามารถนำไปสู่การรักษาทรัพยากรในท้องถิ่น การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็งเพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดการท่องเที่ยวโดยชุมชน ที่กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงาน ตั้งแต่การตัดสินใจ การวางแผน การดำเนินงาน การสรุปบทเรียน โดยเน้นให้เกิดความยั่งยืนสู่คนรุ่นลูกรุ่นหลาน และเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น (สินธุ์สโรบล, 2547: 57)

กิจกรรมพัฒนาภาคีท้องถิ่น เพราะในชุมชนต้องการให้ภาคีท้องถิ่นมีการพัฒนาความรู้ด้านวิชาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุภาวดี ล้อมหมวงคล (2550: 69) ได้ศึกษา พบว่า ภาคีท้องถิ่นจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทั้งในด้านประวัติศาสตร์ สังคมในแง่มุมต่างๆ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับคุณลักษณะของภาคีท้องถิ่น ที่กล่าวว่า ภาคีท้องถิ่นควรเป็นผู้มีความรอบรู้ รู้กว้างและรู้สึกได้ยิ่งดี เพราะจะช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้จากการท่องเที่ยวทำให้เกิดความรู้สึกว่าการท่องเที่ยวในครั้งนั้นๆ ได้รับประโยชน์ เกิด

ความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากความเพลิดเพลินและความสวยงามจากสถานที่ท่องเที่ยว (พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2551: 1-23)

กิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเมืองหาดทรายพอง โดยการทำโบชัวร์เพราะโบชัวร์เป็นสื่อที่สามารถจัดทำได้ง่าย มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จัดทำ มีราคาถูกและมีน้ำหนักเบา สามารถพกพาไปยังสถานที่ต่างๆ อย่างคล่องตัว ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของพรระชกฤษ ศุทธิเวทิน (2559: 102) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อประชากร รุ่นแซดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าโปสเตอร์ แผ่นพับ โบชัวร์ ใบปลิว มีความสำคัญต่อกลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวด้านการโฆษณา ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Middleton (2001: 179) ที่กล่าวไว้ว่า ช่องทางที่นักท่องเที่ยวสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ประกอบไปด้วย การโฆษณา โบชัวร์ และการประชาสัมพันธ์

กิจกรรมผลิตสินค้าท่องเที่ยว เพราะสินค้าจากการท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประดิษฐ์ขึ้นโดยการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับความคิดสร้างสรรค์ จนกลายเป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นโดยชุมชน เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้ให้คนในชุมชน ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของจุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ (2559: 44) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการซื้อของฝากของนักท่องเที่ยวชาวจีน แบบอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าลักษณะของสินค้าที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อมากมายยังภูมิปัญญาของนักท่องเที่ยว คือ สินค้าที่แหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นต้นกำเนิดหรือมีชื่อเสียงในการผลิตสินค้าที่ระลึกประเภทนั้นๆ สินค้าที่มีราคา

ถูกกว่าและคุณภาพดีกว่าวางขายในภูมิภาคของนักท่องเที่ยว ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับหลักการของ Thailand 4.0 ที่กล่าวไว้ว่า การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือ เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559: 2)

กิจกรรมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะสิ่งสนับสนุนการท่องเที่ยวที่ดีมีคุณภาพเป็นแรงดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของมธุตรา สวนศรี (2558: บทคัดย่อ) พบว่าแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยการปรับปรุงภูมิทัศน์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการให้ข้อมูลการท่องเที่ยวควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) ที่กล่าวไว้ว่า โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ และการพัฒนาความปลอดภัยและสุขอนามัยอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ได้ดำเนินกิจกรรมปลูกต้นไม้ 1 คน 1 ฝน 1 ต้น เพื่อคนลาวทั้งนี้เพราะ ในปัจจุบันสิ่งแวดล้อมถูกทำลายมากขึ้น จึงจำเป็นต้องปลูกป่าปลูกต้นไม้ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากร

ป่าไม้ให้ความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิญญู จรรย์พันธ์ และคณะ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการป่าไม้ชุมชนโดยองค์กรท้องถิ่น พบว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการปลูกป่า ร่วมป้องกันไฟป่าและร่วมแก้ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนและสอดส่องดูแลร่วมกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่ ร่วมกับหน่วยงานองค์กรภายนอกและภายในจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับหลักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่กล่าวไว้ว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยการเพิ่มการปลูกป่าเป็นสิ่งจำเป็น (นิวัติ เรื่องแก้ว, 2537: 78)

กิจกรรมกำจัดขยะมูลฝอยในชุมชน เพราะปัญหาขยะในชุมชนเป็นปัญหาหลักที่ต้องการแก้ไขโดยชุมชนโดยการคัดแยกขยะและต้องการให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในการบริหารจัดการขยะ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครสวรรค์ (2560: 48) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนนั้น มีปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จ คือ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการสร้างเครือข่ายและสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เพื่อยกระดับขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย รวมทั้งการเสริมสร้างองค์ความรู้ และการปลูกจิตสำนึกของประชาชนในทุกกระดับ ซึ่งผลการศึกษาคั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วม ที่กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องเข้าร่วมในขั้นตอนต่างๆ คือ 1) การมีส่วนร่วมในการค้นปัญหาและสาเหตุ 2)

การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ 3) การมีส่วนร่วมในด้านแรงงานการร่วมแรงประกอบกิจกรรม 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานต่อไป (อคิน รพีพัฒน์, 2536: 164)

กิจกรรมกำจัดขยะโดยวิธีปุ๋ยชีวภาพ เพราะน้ำหมักชีวภาพสามารถลดปริมาณขยะอินทรีย์ รักษาคุณภาพดินและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ญัฐนิชา สมศรีใส (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ของเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เกษตรกรเชื่อว่าการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เป็นการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่กล่าวไว้ว่า ต้องรู้จักเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างรู้ค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ฟันฟูทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนสูงสุด

และผลการประเมินผลการใช้ยุทธศาสตร์เมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวพบว่า ทำให้เกิดผลลัพธ์ ในด้านเศรษฐกิจ มีผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว มีรายได้เพิ่มสูงขึ้นจากการจำหน่ายสินค้า มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีการรักษาสีสิ่งแวดล้อม ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ชัยรัตน์ สุทนต์ (2559: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า โครงการเพาะเห็ดนางฟ้า สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้ครอบครัว ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับแนวคิดการพึ่งตนเอง ที่กล่าวว่า เกษตรกรรู้จักพึ่งตนเองในการผลิตการเกษตร มีรูปแบบการผลิตที่เอื้อประโยชน์ และเพิ่มมูลค่าการผลิต ทำให้มีความสามารถที่จะพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ ช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่มีหนี้สิน (อำนาจ เมฆนพรัตน์, 2543: บทคัดย่อ) นอกจากนี้ผลการศึกษาค้นคว้านี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ สุพิชชา ไชคกิจรุ่งเรือง และคณะ (2546: 12) ได้

ศึกษาเรื่อง ภาพลักษณ์ที่พึงจังหวัดนครปฐมในมุมมองของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบบรรยากาศ ทัศนียภาพ ความสะดวกในการเดินทาง ตลอดจนความปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่สรุปว่า โดยทั่วไปพฤติกรรมนักท่องเที่ยวต่อการเลือกแหล่งท่องเที่ยวจะประกอบไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยวสะอาด สวยงาม เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่ลำบาก มีบริการข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และมีห้องน้ำสะอาด (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2555: 3-4) ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับแนวคิดป้าชุมชน ที่กล่าวว่า มนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสมดุลของระบบนิเวศน์ ดังนั้นควรมุ่งถึงการที่จะทำให้มนุษย์สามารถอาศัยและพึ่งพิงกับระบบนิเวศน์โดยไม่มีการทำลาย (โกมล แพรกทอง, 2533: 154)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับภาครัฐ

1.1 ผลจากการศึกษา พบว่าการประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในสปป.ลาว นอกจากนักท่องเที่ยวของ สปป.ลาว และไทยแล้ว ยังมีนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศจีน เวียดนาม เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และเยอรมนี ดังนั้นควรมีการจัดทำโบชัวร์แนะนำการท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ เพื่อให้ครอบคลุมทุกชนชาติของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวใน สปป.ลาว

1.2 ควรสร้างเว็บไซต์ของห้องการเมืองหาดทรายฟองเพื่อเป็นช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของภาครัฐโดยเฉพาะนโยบายส่งเสริมการลงทุนของเมือง นโยบายด้านภาษีอากร ผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลผลิตของเมือง และสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของเมืองเพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการและ

นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

2.1 ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพสร้างเว็บไซต์ขายสินค้าเกษตรที่เป็นผลิตภัณฑ์ของเมืองโดยเฉพาะเป็นสินค้าเกษตรอินทรีย์ซึ่งถือว่าเป็นช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้เร็วและมีต้นทุนต่ำ

2.2 เมืองหาดทรายฟองมีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยววัฒนธรรมและปศุชนิยมสถานต่างๆ ผู้ประกอบการในเมืองดังกล่าวควรใช้จุดแข็งนี้โดยรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นต้น เช่น การสร้างตลาดย้อนยุคอาหารพื้นเมืองและการท่องเที่ยวศึกษาเรียนรู้ทางปศุชนิยมสถานต่างๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับทางวิชาการ

3.1 ผลจากการศึกษาพบว่ากรอบความรู้ในด้านการทำเกษตรปลอดภัยเป็นสิ่งที่จำเป็นดังนั้นนักวิชาการด้านเกษตรควรมี

กระบวนการจัดการความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน และขับเคลื่อนชุมชนเพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วมด้านการเกษตรมากขึ้น

3.2 ควรมีการจัดฝึกอบรมความรู้ด้านการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และวิธีการการสร้างแผนงานโครงการต่างๆ ให้นักวิชาการของเมืองหาดทรายฟองเพื่อเป็นการกระตุ้นทักษะขีดความสามารถในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองฟองต่อไป

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ผลของการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญเพื่อให้ผู้วิจัยนำไปต่อยอดในการวิจัยเชิงลึกของแขนงการต่างๆ ของเมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อไป

4.2 ควรมีการวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับการจัดทำยุทธศาสตร์ในเมืองต่างๆ ของนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กัลยาณี กุลชัย และ พีรชัย กุลชัย. (2549). *พฤติกรรม ทักษะ และปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผัก อินทรีย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โกมล แพรทอง. (2533). *แนวความคิดป่าชุมชน*. กรุงเทพฯ: กองจัดการที่ดินป่าสงวนแห่งชาติกรมป่าไม้.

จุฑาทิพย์ ทิพย์เหรียญ. (2559). *พฤติกรรม การซื้อของฝากของนักท่องเที่ยวชาวจีนแบบอิสระในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชัยรัตน์ สุทนต์. (2559). *ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 3 โดยบูรณาการความร่วมมือของธุรกิจประกันชีวิตในจังหวัดเลย*. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนากฎภูมิภาค มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ชลธิชา โคประโคน. (2559). *การศึกษาการลงทุนเพาะเห็ดนางฟ้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ณัฐฉิษา สมศรีไส. (2553). *การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ของเกษตรกรในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. เชียงใหม่: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- นิวัตติ เรื่องแก้ว. (2537). *การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: รั้วเขียว วี บี บุ๊ค เซ็นเตอร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2555). *พฤติกรรมนักท่องเที่ยว*. นนทบุรี: เฟิร์นข้าหลวง พรินติ้งแอนด์ พับลิชชิ่ง.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร, และคณะ. (2540). *นโยบายและมาตรการในการส่งเสริมธุรกิจชุมชน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- แผนกแผนการและการลงทุน เมืองหาดชายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเมืองหาดทรายฟอง นครหลวงเวียงจันทน์*. นครหลวงเวียงจันทน์: แผนกแผนการและการลงทุน.
- พระภิกษุ ศุทธิเวทิน. (2559). *กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวที่มีอิทธิพลต่อประชากรรุ่นแซดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551. (2551). ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2561, จาก <http://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%B808/%B808-20-2551-a0001.htm>
- ภัทรธิรา ผลงาม. (2551). *การพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ OTOP กรณีศึกษาในกลุ่มทอผ้าพื้นเมือง บ้านนาด้วง จังหวัดเลย*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- มธุตรา สวนศรี. (2559). *แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสะท้อนอัตลักษณ์ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จังหวัดสมุทรปราการ*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิยุทธ์ จำรัสพันธุ์, และคณะ. (2550). *การจัดการป่าไม้ชุมชนโดยองค์ท้องถิ่น*. ขอนแก่น: โครงการวิจัยวนศาสตร์ชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมคิด ดิสถาพร. (2549). *เกษตรอินทรีย์มาตรฐานสากลประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครสวรรค์. (2560). *แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนสำหรับองค์ปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์*. นครสวรรค์: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดนครสวรรค์.
- สินธุ์ สโรบล. (2547). *การท่องเที่ยวโดยชุมชนแนวคิดและประสบการณ์พื้นที่ภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สุพิชชา ไชคกิจรุ่งเรือง, และคณะ. (2546). *ภาพลักษณ์ที่พักจังหวัดนครปฐมในมุมมองของนักท่องเที่ยว*. นครปฐม: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สุภาวดี ล้อมหามงคล. (2550). *คุณลักษณะนักศึกษาฝึกงานที่พึงประสงค์ของธุรกิจนำเที่ยว*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). *แนวคิดเกี่ยวกับประเทศไทย 4.0*. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2561, จาก http://www.industry.go.th/ict/index.php?option=com_k2andview=itemandid330
- โสพิศ เกษมสกลิน. (2560). *กลยุทธ์ด้านการตลาด จักรวรรดิผู้บริโภค Gen Z*. ค้นเมื่อ 15 มกราคม 2561, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/640449>.
- อคิน รพีพัฒน์. (2536). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชนบทในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย และทำไมต้องพูดถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน*. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภณาการพิมพ์.
- อติทยา แก้วพิลา. (2553). *การจัดการท่องเที่ยวของชุมชนตลาดบ้านใหม่อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ ผ.ม. สาขาวิชาการวางแผนภาคและเมืองจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ เมฆนพรัตน์. (2543). *การพึ่งตนเองของเกษตรกรในโครงการส่งเสริมการเกษตรแบบผสมผสานของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Middleton, V.T.C. (2001). *Marketing in travel and tourism*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Mohamed, R.A. (2001). *Internet marketing: Building advantage in a networked economy*. New York: McGraw-Hill.